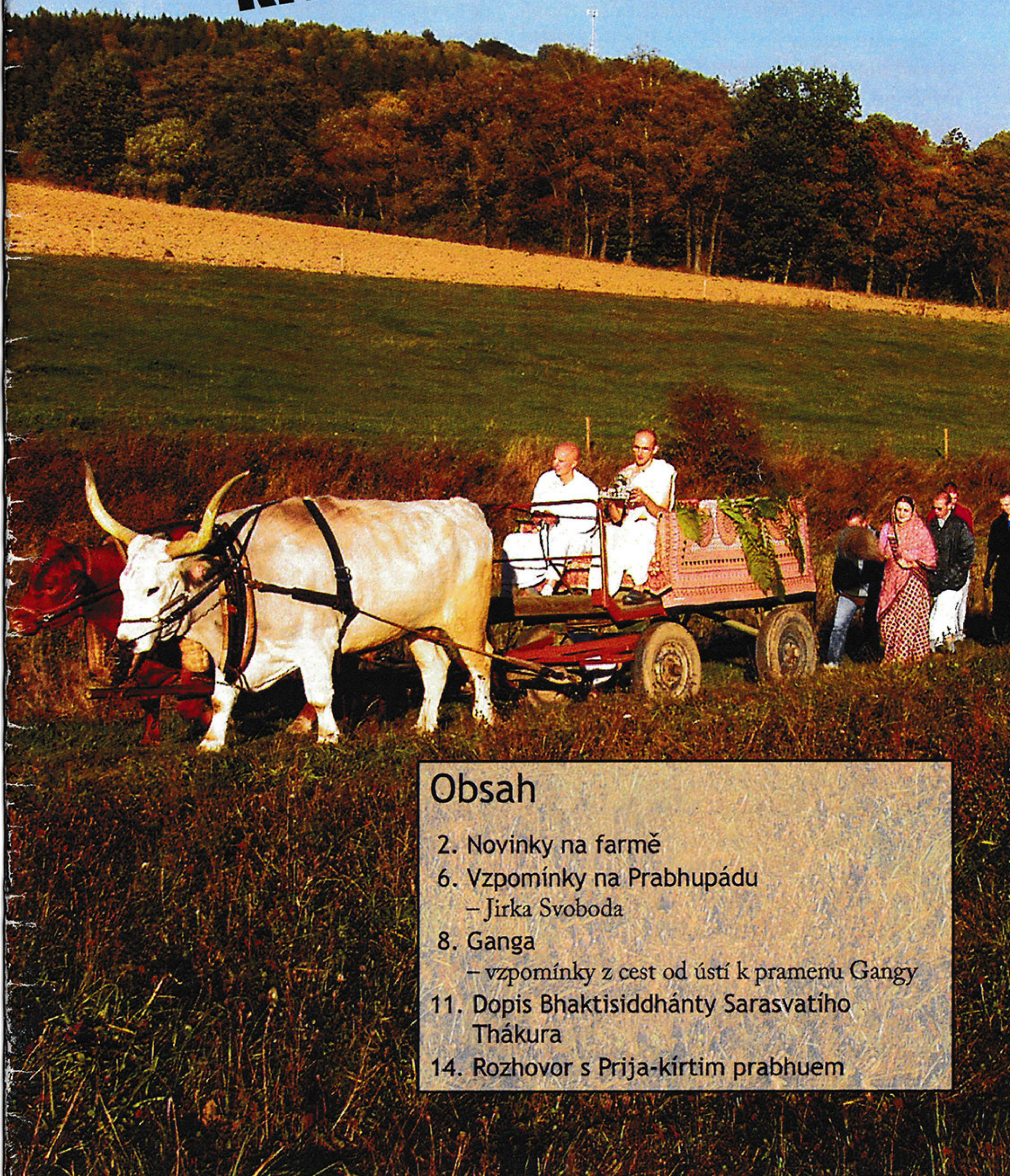

Časopis Krišnova dvora pro přátele a oddané Krišny

číslo 8, říjen 2006 - leden 2007

Krišnův zpravodaj

Obsah

2. Novinky na farmě
6. Vzpomínky na Prabhupádu
– Jirka Svoboda
8. Ganga
– vzpomínky z cest od ústí k pramenu Gangy
11. Dopis Bhaktisiddhánty Sarasvatího
Thákura
14. Rozhovor s Prija-kírtim prabhuem

Novinky na farmě

Podzim se nám letos trochu protáhl a ta krušná zima ne a ne přijít! Letos jako odezvu na nebývalé teplo oddaní nelenili a jako by se nechumelilo jsme pokračovali v tom, co by nám mrazy jinak nedovolily. Již v září se za pomoci Madhumangala prabhu a bh. Martina s dalšími oddanými podařila zapustit dlouho žádaná jímka na močku za naší goshalou /kravín/. Nebudeme tudíž již tímto bohatým hnojivem marnotratně plýtvat, ale důmyslně jej využijeme na hnojení polí i zahrad a budeme se těšit na větší výnosy.

Madhumangal prabhu nebojící se výšek se pustil do opravy starého komína na severní straně domu. Starý zcela zboural a postavil nový a samo sebou krásnější.

Čandrabhanu prabhu vyvinul nemalé finanční a fyzické úsilí k zapojení vysokorychlostního internetu na farmu. Musel přivést elektriku až na vršek našeho kopce Góvardhan, to znamenalo metr hluboká jáma od kolejí až nahoru a následně postavení malého stožáru pro anténku, což nelibě pozorovali zastánci pravého křídla farmářských oddaných /pravé křídlo- oddaní tíhnoucí k jednoduchému způsobu života bez moderních vymožeností, poznatek autora/. A nyní k radosti oddaných levého křídla /levé křídlo- oddaní tíhnoucí k jednoduchému životu s moderními vymoženostmi, poznatek autora/ máme opravdu rychlý internet a nic nám nebrání jít v komunikaci rychle s dobou. A tak, kdokoliv touží po rychlém spojení a komunikaci s farmou, doporučuji www.krsnugdvr.cz

Bhakta Pepa využil teplého počasí a svoji zahrádku ve svahu za koleji zkulturnoval na terasovitou a snadno obdělávatelnou plochu. Doufáme jen, že každoroční vel-

ká voda také nevyužije teplejšího počasí a neudělá mu z terásek zase zahrádku ve svahu. Zatím, jak vidno, není, co by tálo, tak to vypadá nadějně.

V sobotu 21. října jsme na Krišnově dvoře zajišťovali exkurzi pro skupinu šestnácti mladých zahraničních studentů, účastníků 2. mezinárodního setkání Studenti pro venkov, které se konalo pod záštitou hejtmana Středočeského kraje Ing. Petra Bendla ve Vlašimi ve dnech 18. – 21. 10. 2006. V rámci exkurze na Krišnově dvoře proběhla prohlídka farmy s anglickým výkladem, videoprojekce s tématem „Ochrana krav“, krátké představení filozofie vědomí Krišny a vegetariánský oběd. Studenti měli také spoustu zajímavých otázek týkajících se našeho praktického denního života, filozofie, hospodaření na farmě apod. Pro většinu studentů to byl první bližší kontakt s oddanými Krišny. A jak se exkurze líbila? *„Děkujeme ještě jednou za milou prohlídku a velmi chutný oběd, všichni byli nadšeni a já sama věřím, že si najdu čas přijet se někdy naučit, jak takové dobroty vařit. Děkuji za spolupráci. S úctou, Alena Sanders, občanské sdružení Podblanickem.“*

Největší událostí byl dvoudenní festival kopce Góvardhanu a uctívání krav na konci října. Jelikož svátek vyšel podle lunárního kalendáře na pondělí, tak oddaní uspořádali oslavy již v neděli, aby sem mohlo přijet více návštěvníků. A v pondělí to ještě jednou celé opakovali tentokrát v užším kruhu převážně farmářských oddaných. Pestrostí programu tento festival jistě předčil všechny podobné oslavy v minulosti. S volským povozem se vyjelo na krátkou slavnostní projížďku. Dharmí prabhu, kde to šlo, tak

uctíval Křšnu v mnoha podobách, ať už jako kopec, kopec ze sladkostí, Božstvo Nátajih zhotoveného jen pro festival, Góvardhan-šilu atd., sešli se také nejlepší hudebníci a kuchaři a vytáhli se svým kulinařským a hudebním umem. V goshaletívání krav vyústilo v bujaré veselí a festivalovou náladu nijak nezaostávající za původním Vrndávanem v Indii. Divadlo a spousta čtení společně s obřadným koupáním Góvardhan-šily naplnilo každého transcendentální radostí.

A co navíc – v pondělí 23. října, v den oslav Góvardhan púdži a Go púdži, zavítala na Krišnúv dvůr za doprovodu dvou paní vychovatelek skupinka třiceti malých dětí ze Základní školy v Postupicích.

Byli jsme velice potěšeni, že si pro exkurzi vybrali zrovna tento slavnostní festivalový den. Děti si takto mohly prohlédnout nazdobené krávy, kopec Góvardhan, ochutnat sladké kuličky z kondenzovaného mléka (barfí) a alespoň na krátkou chvíli se zúčastnit kulturního programu v chrámové místnosti. Dětem se exkurze na farmě moc líbila, zvláště naši dva koníci Ádi-líla a Tilak. Většina přislíbila,

že na farmu určitě přijdou znova a přivedou své rodiče. Doufáme, že se nám se Základní školou v Postupicích podaří udržet hezké vztahy a že se tyto školní exkurze budou moci uskutečnit častěji. Děkujeme paní ředitelce Ottlové a paní zástupkyni Hanzalové za vstřícnost při jednání s naší farmou.

Prija-kírti prabhu se v blízké Vlašimi účastnil alternativních městských trhů, podmínkou byly pouze vlastní produkty a žádné nesmysly. S farmářskou moukou, knihami a vegetariánskými specialitami měl velký úspěch, který jenom podtrhl jeho snahu o propagaci farmy a vědomí Křšny v tomto městě v podobě spirituálních programů v čajovně či harinámu (veřejné

zpívání Haré Křšna mahámantry). Díky svému vřelému sklonu podělit se o nektar vědomí Křšny s co nejvíce lidmi, Prija-kírti prabhu organizuje i harinámy do Benešova, zajistil vegetariánské pohoštění na festivalu jógových ásán a podobné činnosti. Za zmínku stojí, že za

několik posledních let, kdy zásilková služba na farmě fungovala spíše jako loterie, bylo to velké štěstí, když objednané věci skutečně někomu došly, (za to se omlouváme) tak od té doby, co se o to stará Prija-kírti prabhu se ženou, tak vše šlape jako hodinky a stojí to za to si něco objednat.

Před vánocemi, svátky klidu a míru, kdy se slzičkám, projevům náklonnosti, lidské vřelosti a štědrosti nekladou meze, vyraže-

jí oddaní z farmy na takzvaný Vánoční maratón v rozdávání prasádam (láskyplné, duchovní jídlo) a knih Šríly Prabhupády. Oddaní z farmy nabízejí na ulicích měst

„ty hotely musí samy vydělávat, jinak, že to nemá cenu něco dělat“. Tak, a spěchal dál. Prvně mi to připadlo jako zajímavé setkání, musel jsem dát za pravdu jeho logice, ale

a městeček po Čechách a na Moravě karobové sušenky a čidvu (směs oříšků, slunečnicových semínek atd.) za drobný příspěvek na rozvoj farmy, myšlenky přírodního zemědělství a ochranu zvířat. V předvánočním mumraji něco dobrého na jazyk přijde vždycky vhod, a tak spousta lidí s radostí ochutná a ocení jak samotné prasádam, farmu, tak i nadšené oddané.

Jednou, když jsem sám takhle nabízel v Mariánských Lázních balíček sušenek, zastavil jsem jednoho chytrého pána, který trochu spěchal, ale po asi dvou minutách rozhovoru mi řekl, ať to zabalím, že to, co si na sebe nedokáže samo vydělat, nemá nárok na přežití a je to určeno k záhubě. On že má ve městě dva hotely, ale nechodí se sušenkami, aby mu na ně lidi přispěli,

po čase jsem mu zase za pravdu nedal.

Je snad všechno, co nejde s hlavním proudem, s proudem vykořisťování a smyslového požitku, který nebere ohled na dobro světa, jedince a už vůbec ne duchovní a morální hodnoty, špatné a nepotřebné? Chceme společnost s mottem „Přežijí jen nejsilnější“ jak tak zajímavě vykoumal pan Darwin v přírodě a čehož se tak nechutně ujal Hitler? Má ohrožená příroda to, co si zasloužila, jelikož nebyla dost silná? Můžou si snad amazonští indiáni za to sami, že přišli o prales, atd.? Jednou v budoucnu by nám možná ten prales přišel vhod, snad i dobrá rada indiána by se někdy mohla hodit. Sám na sobě zjišťuji, jak tato dravá, zvířecí ideologie potichu prostupuje celou dnešní společností a vytváří hrubě materi-

alistický a sobecký přístup k okolí a vlastně i sobě samému. Protikladem tomuto trendu je duchovní poznání a vědomí Boha (Kršny), díky němu pak člověk může obstát proti této demolici normálnosti. No a takhle nějak jsem přemýšlel, když jsem si později na toho pána vzpomněl.

Pro zlepšení bezpečnosti práce s elektřinou Zdeněk přesunul kabel volně visící

Bhagavat-gítá je po celém světě hodnocena jako nejstarší a nejhlubší teistické dílo a po tisíce let je čtena a přijímána upřímnými studenty vědy o Bohu. A samozřejmě nespočetněkrát překrucována a komentována různými spekulanty a podivíny. Její pravý význam a nezměnné poselství přinesl na Západ a do celého světa až Šríla Prabhupáda.

ve vzduchu mezi mlýnem a stodolou pod zem, kam ve skutečnosti patří.

Dharmí prabhu se s vidinou nových dobrodružství a kazatelských možností přestěhoval do Kadaně. Na jednu stranu je to strašná škoda, že už s námi nebude farmařit, ale zajisté i tam najde spoustu možností, jak pěkně sloužit Kršnovi.

V prosinci se poprvé na farmě slavil svátek Gíta džajantý- neboli den, kdy před 5000 lety Kršna, Nejvyšší Osobnost Božství, přednesl na bitevním poli Kurukšetra transcendentální poznání-Bhagavat-gítu svému příteli a oddanému Ardžunovi.

Celý den byl naplněn kirtany a přednáškami, zajeli jsme na harinám do Vlašimi a došlo i na společnou recitaci některých kapitol Gíty. Přijela hrstka hostů a jako vždy vše zakončila úžasná hostina.

Bhaktisiddhanta Sarasvatí

Thákura-dopis svému žáku

V pátek 8. prosince jsme si připomněli den odchodu z tohoto světa Bhaktisiddhanty Sarasvatího Thákura, mocného duchovního mistra v naší učenické posloupnosti, který velice organizovaně a úspěšně ustanovoval filozofii

bhakti-jógy po celé Indii. Ve dvacátých letech dvacátého století posílal některé své žáky propagovat vědomí Kršny i do Evropy. Jeho nejpřednější žák je Šríla Prabhupáda, který jako jediný ustanovil učení bhakti a oddané služby Krišnovi po celém světě. Zde předkládáme jeden jeho dopis svému žáku.

Z bengálštiny přeložil Punya palaka dása.

Sadhok jivone jnatovyo - Co je třeba se naučit v životě sádhaky

Siddhanta dává prostředky pro odstranění letargie, jak posílit uctívání, společný účel služby Krišnovi, služby oddaným a zpívání svatého jména. Staré příběhy jsou názorným uklidňujícím prostředkem, jak se osvobodit od touhy po světské slávě, co je vhodné přijmout, prostředek pro odstranění anárth, následování mahádžanů, chování oddaného v neštěstí a těžkostech, v dobrých a špatných časech.

Šrí Čaitanja Math, Šrídhám Májápur
5. srpna 1926

Drahý,

Poté, co jsem dostal tvůj obsáhlý dopis z 21. dne měsíce Asarh, jsem se obeznámil s tvými zprávami. Pobýval jsem v tu dobu v Purí ve Šrí Džagannáth-vallabha Mathu. Poté jsem strávil několik dní ve Šrí Bhuvaněšvaru a Katakú, a pak přešel do Gaudíja Mathu. Dnes je to asi tak 10-12 dní, co jsem přijel sem.

Chápu, že ses staral sám o Math ve Váránasí, a to tě vedlo k napsání takového dopisu. „Postupně budeš schopen překonat ocean hmotné existence.“ [Čaitanja Maháprabhu Raghunáthovi dásovi, Čč Madhja 16.237]

Vše příznivé přichází skrze naději, velkou dychtivost a službu Krišnovi, službu oddaným a zpívání svatého jména (Když stále vynaládáme veškerou možnou snahu pro Krišnu, různá pokušení májí nás nemohou zahalit.). Neustále se věnuj naslouchání a opěvování, čti knihy mahádžanů a gaudskou literaturu, a když si takto osvojíš siddhantu, tvá letargie nebude mít dlouhého trvání.

Vždycky, když jsou někde oddaní, rozmlouvej s nimi o Pánu, a budeš moci realizovat, jak je Jeho uctívání vznešené a zároveň jak ty jsi malý a nízký. Ty víš, že „I když má čistý oddaný vyšší standard než všichni ostatní, přesto se vidí na nejnižší úrovni.“ [Čč Madhja 23.26] Přej to nejlepší štěstí všem svým služebníkům; to posílí naše uctívání.

Služba Krišnovi, služba oddaným a zpívání svatého jména jsou sice tři různé činnosti, ale všechny mají jeden účel.

Prostřednictvím sankírtanu člověk slouží Krišnovi i oddaným.

Když slouží vaišnavům, provádí tak kír-tan i službu Krišnovi.

A když slouží Krišnovi, tak zpívá svaté jméno a slouží vaišnavům.

Důkazem toho je, že „uctívání Vásudévy probíhá na úrovni čistého dobra.“ [ŠB 4.3.23]

Recitace Šrí Čaitanja-čaritamrty je službou Krišnovi i zpíváním svatého jména. Téhož se dosahuje recitací Šrímad-Bhágavatamu ve společnosti oddaných.

I uctívání Božstev zahrnuje tyto tři činnosti.. Zpívání oddaných písní to také pěkně splňuje.

Pouč se ze starých příběhů o příznivosti oddané služby; věz, jak se příznivé situace vyvinuly z nepříznivých světských zájmů. Co je nepříznivým neštěstím, to později oddanou službou nabývá na příznivosti. Všechny věci v celém projeveném světě jsou výbavou pro službu Krišnovi.. Intelligence odvracející se od služby má zhoubný vliv na naše plány a používá objekty pro náš požitek. Když díky transcendentálnímu poznání vidíme, jak všechno na světě má svůj vztah s Krišnou, jedovaté plody slávy nás nemohou pohltnout.

„Tento pomíjivý život pomalu ubíhá, plyne do oceánu času.“ [Bhaktivinód Thákur, Šrí Kaljána Kalpa-taru, 3. část, 4. píseň]. S tímto na vědomí je třeba dojít k trvalé připoutanosti ke službě Pánu.. Proto je mou povinností s radostnou myslí přijmout cokoli, co přináší Krišnovi potěšení.. Pokud se Krišna cítí šťastný, když si mě nevšímá, což mě trápí, pak to bez výhrad přijímám.

„Co je neštěstí ve službě Tobě, i to je pro mě to největší štěstí“ [Bhaktivinód Thákur, Šaranágati, 2. část, 8. píseň] – to je realizace vaišnavy (to se snaž následovat). Když se službou Krišnovi osvobodíme od všech anárth, tak je to pro nás něco

trvale příznivého Dřívější chování a charakter Bilvamangaly Thákura, jak mluvil Sarvabhauma Bhattáčárja, chytračení Prakášánandy – všechny tyto anárthy se nakonec změnilly ve službu Krišnovi. Proto se dřívějšími anárthami vůbec nezabývej. Současné anárthy se díky síle naslouchání a opěvování nebudou moci projevit. Náš život trvá jen pár dní, proto dřív, než přijde smrt, se snaž upřímně sloužit Pánu. Následování mahájánů je jediný most, po kterém můžeme dojít svého štěstí.

Uvaž sloku: „Překonám neprekonatelný oceán nevědomosti tak, že se pevně zaměřím na službu lotosovým nohám Krišny. To doporučovali dřívější áčárjové, pevní ve své oddanosti Pánu, Paramátmě, Nejvyšší Osobnosti Božství.“ [ŠB 11.23.57] Přečetl jsem ten tvůj dopis Šrí Bhaktivilásovi Thákurovi a on dal najevo svoji spokojenost.

V důsledku svých dřívějších špatných činností jsem někdy v pořádku, jindy se mi přitíží. Když si myslím, že jsem na tom dobře, tehdy ztrácím zájem o Krišnu, a v důsledku toho se začínám považovat za lepšího, než jsou všichni oddaní, a je pokládám za nižší. Proto mě Krišna po zvážení mé situace uvádí do různých strastí, bolestivých těžkostí a nepříjemností. Tehdy se snažím chápat význam verše: „Můj milý Pane, ten, kdo stále čeká, až mu dáš svou milost, trpčlivě snáší následky svých dřívějších špatných činů a přitom se Ti z hloubi srdce klaní, je jistě způsobilý pro osvobození, neboť to se stalo jeho právo-platným nárokem.“ [ŠB 10.14.8]. Lidé trvale pobláznění požitky nezávislími na Krišnovi se chtějí hádat s druhými.. Když jsem zaneprázdněný službou Krišnovi, lidé celého světa na mě útočí.

Doufám, že se máš dobře.

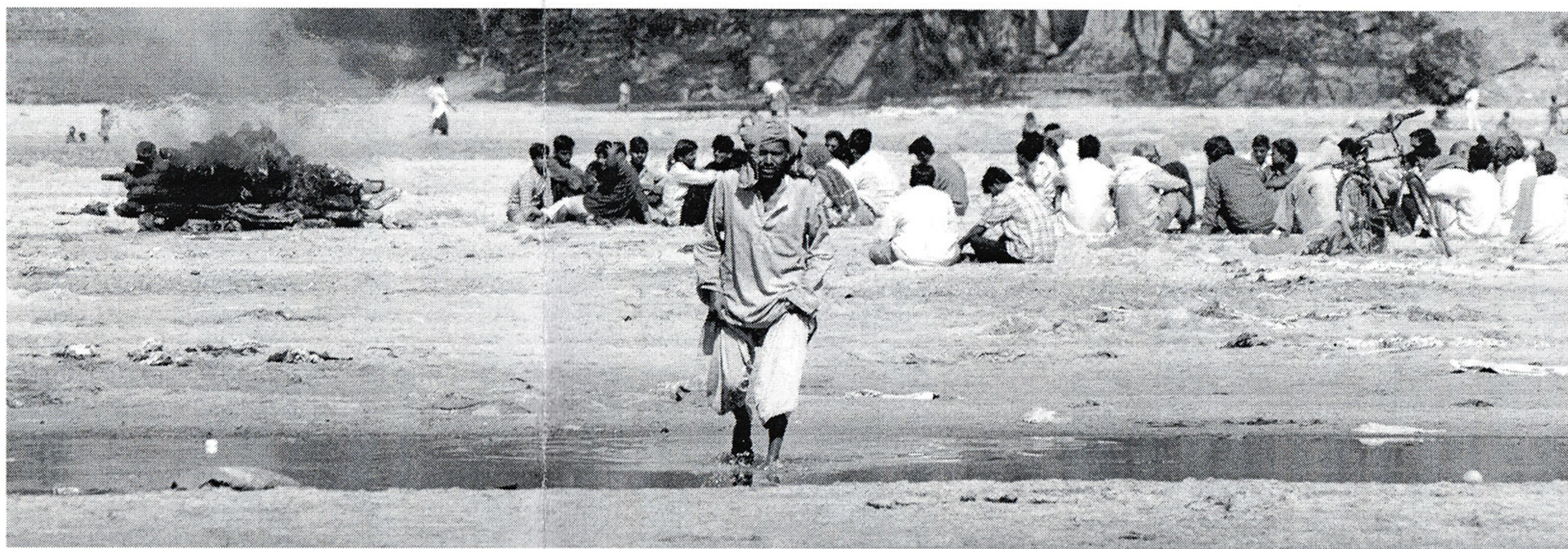
Tvůj věčný příznivec
Bhaktisiddhanta Sarasvatí

Ganga

vzpomínky z cesty od ústí k pramenu Gangy v roce 2003

S Mahárájem se dotýkáme pravou rukou kamene, na němž je otisknuta noha Višnu, a odřikáváme mantry pod vedením křičícího bráhmny. Maháráj je velice soustředěný a uctívá k tomuto posvátnému místu. Místností zní: Šrí Višnu, Šrí Višnu, Šrí Višnu. I přes ten zmatek venku je to tady transcendentální místo, kde se prostě nedá zapomenout na Boha. Z proudu sanskrtských modliteb od našeho bráhmny náhle zazní známá slova 50, 100, 500 rupií. S Mahárájem rychle ustupujeme. Je po rituálu. Začíná hádka, chtějí po každém z nás 500 rupií, hned asi 5 místních stojí za bráhmanem a pomáhají mu z nás dostat peníze, Maháráj dělá, že se ho to netýká, a Kirti se začíná bránit, i když to vypadá na pořádnou „bitvu“, zůstávám zcela nepohnut. V klidu a s několika slovy v hindí dávám rozrušenému bráhmanovi padesátku a za doprovodu hlasité hindštiny a postrkování odcházíme. Je to nektar.

Pak chodíme okolo chrámu a potom po okolí celého areálu. Maháráj fotí a já jsem chvíli s ním a chvíli zase s Kirtim a jeho kamerou. Uvědomuji si, že bez nějakého kazatelského úmyslu nemá i přes tu duchovní sílu moc význam, v mém stádiu života, navštěvovat takové místa. Přehodnocuji svoji dávnou touhu navštěvovat svatá místa Indie. Pod-

stoupit strohosti, abych něco viděl, a pak zase jít dál, jen se tak toulat, vím, že by mě to dlouho nebavilo, a jestli by mně to v něčem pomohlo, taky pochybuji.

Ale takhle díky Mahárájovi můžu splnit svá cestovatelská přáníčka „vidět toho co nejvíce“ a zároveň udělat něco užitečného pro filmování a kázání. Možná zdánlivě práce na úkor „transcendentálního vychutnávání“ daného místa, jako třeba delší daršan, džapování či čtení atd. „ale ty hlupáku, vždyť služba Guruovi je to nejvyšší a ty to dobře víš“. Nebudu si přece hrát na něco, co nejsem, že mám vztah Kršnou a že na něm mohu stavět.

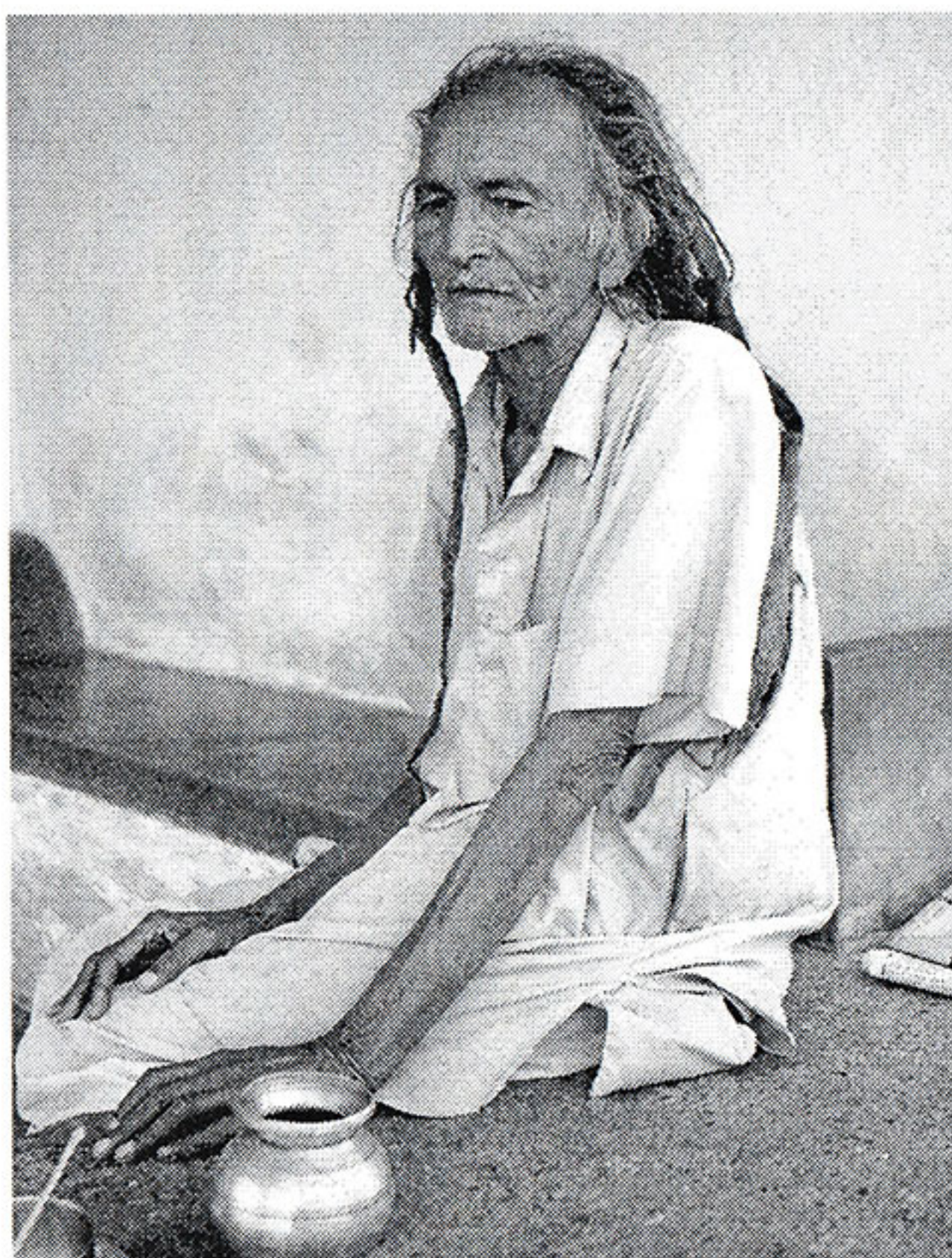
Postupně po prohlídce nádherných do skály vytesaných motivů z Purán se dostaneme až k jezírku Síty u vyschlé řeky Phalgu. Míjíme několik velkých ohňů pod plechovou střechou, „zvláštní, takový vedro a oni si tu ještě pálejí velký ohně“. S Kirtim se na dlouho zastavíme pod velkými schody vedoucími dolů k řece. Kirti chce točit obyčejný mumraj, ale jakmile nás nahoře kdokoliv spatří, jak stojíme a čekáme s kamerou na sta-

tivu, hned se začne omluvně vyhýbat, děti smát, mladíci diskutovat, ale nikdo už z těch schodů nechce sejít, a když se někdo odváží, tak se velice „přirozeně“ dívá do kamery a volá na ostatní kdo ví co. A čas běží. Zatímco si Maháráj volně pobíhá s foťákem, já musím asistovat Kirtimu, který se upřímně, ale marně snaží vysvětlit, ať si nás nevšímají a dělají jakoby nic. Je to legrace, ale Kirti je doopravdy odhodlaný tenhle nemožný záběr mít, a tak tu tvrdíme dost dlouho. Něco, na co si budu muset ještě pořádně zvyknout. Ve vyschlém korytě je další oheň, posedává tam hlouček Indů a koukají do ohně, i několik krav okolo dělá to stejný. Vracíme se k chrámu a já si najednou uvědomuji, že ty ohně tady nejsou jen tak, zbystrím pozornost a najednou koukám na vyčnívající nohu z nejbližší hranice. No a už to z mysli nevyleze. Ten pohled se zaryvá hluboko až ke kořínku bytí a najednou je o čem přemýšlet. No to bych popsal fakt hodně. Snad jenom, že jednou, když budu mít štěstí, budu taky ležet v hromadě dřeva a tohle

tělíčko, ke kterému jsem tak nesmyslně připoutaný a vzdávám mu úctu, se bude škvářit a pomalu měnit na popel. Najednou jasně vím, že všechno je dočasné a duše je věčná. V tenhle okamžik to vím! Zapomenu, či ne!? Je to fakt záhada, ty vztahy s okolím, přírodou a Bohem. Pomaloučku odcházíme, ale ten pohled už neodejde. Jak titěrné je to lidské snažení a blaho pozemské!

Po tradiční hádce s rikšáky odjíždíme k hoře Brahmajoni. Po ohromných schodech kráčíme s Mahárájem nahoru. Kirti je pozadu. Ve 2/3 hory bráhmna u schodů hlídá božstva Kuntí a pěti Pánduovců. U něj je malinká, asi 3 metry jeskyňka s prudkým, ale hladkým dnem mířícím dolů k východu. Prý, kdo proleze touto jeskyní, už nezakusí opakovanérození a smrt. Hned za Mahárájem ji také prolézám a u otvoru ven se na mě koukne nádherná soška Buddhy.

Na vrcholku hory potkáme v malém chrámečku se zvláštním božstvem, něco jako had či hůl, ovázaným hadříky a kousky hedvábí vlajícími ve větru, vskutku oddaného

dědečka. Hned se Maháráje ptal, jestli byl ve Vrndávanu a že on by tam strašně rád šel. Fotíme ho a myslím, že se dostane do knížky. Očekávali jsme něco víc, je tu pěkný výhled na okolí, rovina s několika horami či kopci, které tam jako by vůbec nepatřily, ale jinak nic zvláštního. Po cestě dolů se nám pořádně roztrhse nohy, takže nakonec pod schody jsme si museli sednout, protože nám nohy na chvíli úplně vypověděly. Bylo to asi 700 velkých schodů! Jdeme spokojeně zpátky domů. Po cestě kupujeme rýži, baklažán a rajčata, náš oběd a večere zároveň. Po chvíli zastavíme rikšu a s nedomluvenou cenou dopředu odjíždíme s takovým o hlavu menším prckem. Ten pak skáče metr vysoko, že chce padesát, a Maháráj na něj zhrta že na něj zavolá policii. Přestane skákat, dáme mu dvacku a jdeme dál. Pozdě večer jíme a s plným žaludkem a spoustou dojmů jdeme spát.

Ráno se poprvé rozdělujeme. Kirti s Mahárájem jedou na prohlídku okolí točit a fotit a já mám nakoupit lístky na vlak do

Váranasí, zjistit, jak se nejlépe dostaneme do blízké Bodhgaji no a uvařit.

První, kam jdu, je na internet. Trocha komunikace se světem neuškodí. No a tam zjistím, že Níla je v Gayi. Níla Mádhava měl vyrazit hned s námi na celou cestu, ale v Delhi ještě před naší výpravou mu ukradli pas a jiné věci, a tak musel místo dobrodružství běhat po ambasádách a kancelářích v Delhi kvůli novému pasu. Po radostném setkání na dvorku hotýlku u nádraží, kde nocoval, vyrazíme koupit lístky do Váranasí, kam pojedeme za 3 dny, ještě před tím, a to dnes večer pojedeme do buddhistické Bodhgaji. Máme si co vyprávět a jsem fakt rád, že je zase s námi. Odpoledne se vrátí Maháráj s Kirtim, ještě jednou proběhne vřelé vítání Níly na palubě lodi. „Ztracenej syn se vrátil“ říká Maháráj. Po prasádam jedem společně otevřenou rikšou do asi dvacet kilometrů vzdálené Bodhgaji.

Bodhgaja

Je tady hodně bílých, Japonců a celého světa, a to jak mezi hledači, začátečníky tak i staršími buddhisty. Při pár krocích a trošce rozkoukání, které jsme ještě stihli, než Níla s Kirtim sehnali hotel, vidíme hipís, buddhisty, kdo má hábit je buddhista, kdo ho nemá, je hipís, „šaty dělaj člověka“/ slyšíme buddhistickou hudbu, vidíme za zahradou Buddhův chrám a buddhistické kláštery. Klid a tichá atmosféra malého městečka kontrastuje s jinak hodně hlučnou Indií. Ubytováváme se blízko hlavního chrámu. Smráká se, na pokoji je televize, tak se dá pustit to, co Kirti točil. Dlouho do noci poprvé koukáme na to, co se nafotilo a natočilo. Je to inspirace vidět střípky budoucího filmu a jsem rád, že mohu být aspoň trošku nápomocný.

Je přesně půlnoc, venku štěkají psi jako o život, Kirti džapuje a Níla zkouší usnout, pod okny prošla třicítka demonstrující om-ladiny. Je vedro a dusno. Nemůžu usnout.

Vzpomínky Jirky Svobody na Šrílu Prabhupádu

Počkej , to bylo pozdějc. Nejdřív jsem prošel kurzem angličtiny, protože jsem neuměl ani slovo, pak jsem pracoval jako číšník v nóbl restauraci na golfovém hřišti, pak si koupil na půjčku auto Maverika, který jsem pak vrátil, protože mi ho někdo trochu natuknul, aniž bych ho splatil, udělal si v něm cestu do Nového Yorku, jezdil jsem taky s taxíkem, udělal jsem zkoušky z anglického jazyka, vstoupil na torontskou vejšku a chodil na přednášky. Na tom Novém Yorku bylo zajímavý to, že jsem tam v ústředním parku viděl poprvé zpívat, tlouct na bubínky a tančit svámí kroky Haré Krišnáky, vo kterejch jsem vůbec nevěděl, co to je za lidi. A ke který organizaci patří. Vůbec nic.

A jak ses k nim dostal? zeptal se Pěta.

To bylo až v Torontu. Jdu po hlavní třídě, Toronto ji má dlouhou několik desítek kilometrů, nejdelší na světě, a ledaby se dívám po výkladech, když tu vidím lidi oblečený v divnejch indickejch hábitech, podobnejch těm v tom Yorku, jak stojí v řadě proti jednomu obchodnímu domu a něco mumlají a zpívají a tloučou bubínkama a poskakují z nohy na nohu, z jedný na druhou. No ty už jsem přece viděl v novým Yorku! Tak jsem to nechal bejt a z dálky jsem je chvíli pozoroval. Pak ke mně přistoupil jeden z nich a dal mi do ruky kartičku s adresou a řek, že jestli chci , ať přijdu v neděli k nim, že se u nich v tom jejich středisku můžu najíst dobrýho vegetariánskýho jídla.

Na to ses asi nachytl, řekl Pěta a pomalu projížděl Postupicemi, směrem k zámku Jemniště.

Ano, ale už dřív jsem se zapojil do jedný organizace, která dělala hatha a tantrickou jógu, byli vegetariáni a jmenovali se šťastná, zdravá a svatá organizace. Byla to organizace sikhů z Indie, kterou založil nějaký jógí Bhádžana členové nosili turbany a nestříhali si vlasy ani vousy. Jako hipíci, kteří zrovna ovládali ulice severoamerickéjch měst.

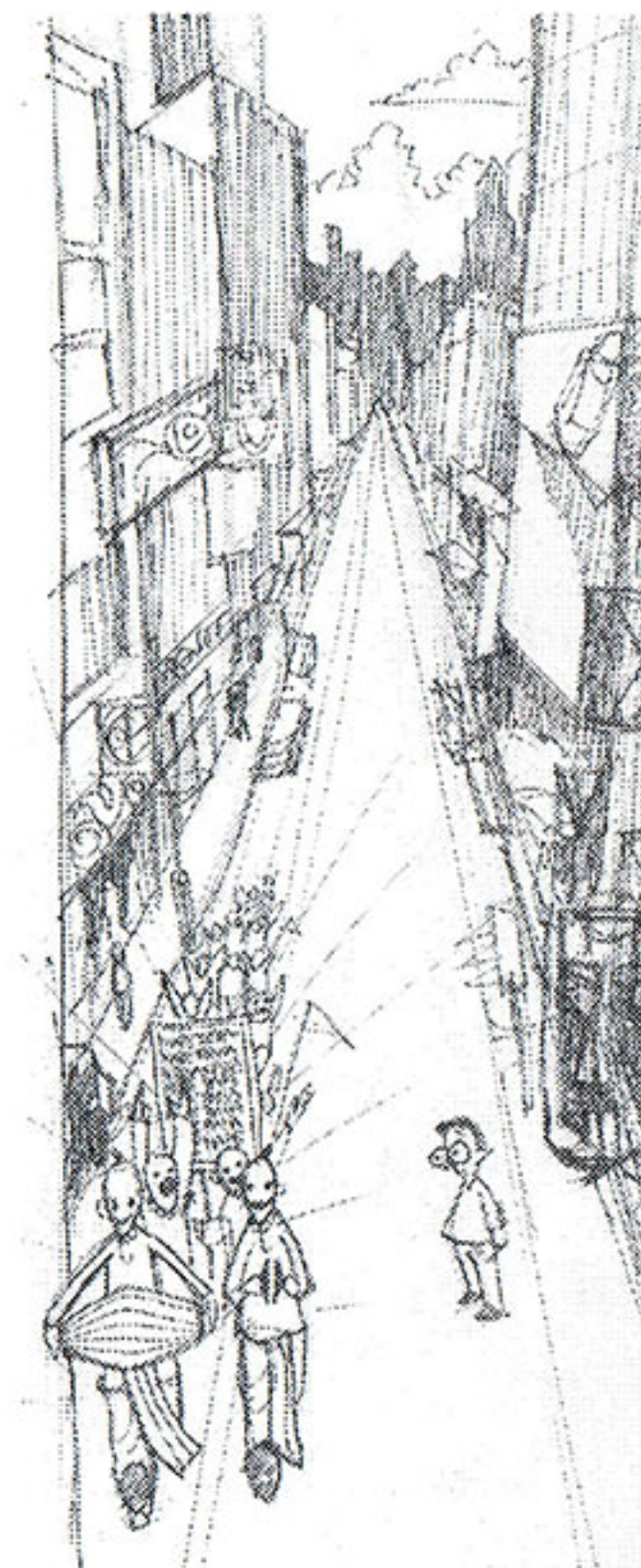
Zatímco Krišnáci byli dohola oholení a nekouřili trávu, poznamenal Pěta.

Jo, kromě ocásku na temeni hlavy a kromě žen. Mimochodem ta tráva a další drogy, to hipický hnutí, ke kterému jsem z počátku taky přičuch, totálně zdevastovalo a zničilo, včetně tý volný lásky a beatnickýho rytmu života nabízení květiněk strážcům zákona.

Přišla tedy neděle a já jsem vyrazil odpoledne na tu adresu, kterou mi podstrčil ten krišnák. Bylo to nedaleko od mého bydliště ve středu Toronta.

Jak to vypadalo? zeptal se dychtivě Pěta.

No vešel jsem dovnitř a nad nějakýma soškama se vznášel oblak dýmu. Byl to dým z voňavýho kadidla, kterej vycházel z tyčinek, s kterejma nad těma panáčkama mával a kroužil jeden z těch kluků, co byli tenkrát na tý ulici. A zíral jsem na to jako u vytržení v místnosti plný sladký a omamný vůně, když

ten kluk v hábitu oranžový barvy skončil s tím máváním a měl na to takovej zíněnej vohon, všichni jeho druhové a družky, co mu za zády k tomu zpívali Haré Krišna a dupali a různě se kroutili a pohybovali a tleskali, se najednou sklonili k zemi, k podlaze a vkleče, čelem dolů mumlali mně nějaký nesrozumitelný věty.

To přeříkávali sanskrtskou mantru, poučil mě Pěťa.

Ano, pokračoval jsem. Pak se zvedli, sesedli do kruhu a následovala přednáška. Při ní hovořil jeden z těch hochů o tom, jak vlastně nejsme toto tělo, o kterým si myslíme, že jsme, že nejsme Američani, Kanadani, Rusové nebo Francouzi, muži či ženy, ale že jsme nesmrtelná duchovní duše, která neumírá, kterou mráz ani oheň nespálí, kterou nezatopí voda, zkrátka, že nemůže nikdy zaniknout, že je věčná. Proto se neboj, Ardžuno, pokračoval, a bojuj, protože když někoho, byť tělesně zabiješ, tak ho duchovně vlastně osvobodíš, protože v tomhle boji, který Já, Krišna, řídím, se každý, kdo zahyne, vlastně duchovně osvobodí a vstoupí ke Mně na Mou duchovní planetu, na Krišnalóku, do věčného ráje, blaženosti, nesmrtelnosti a bezbolestenství. To mě zaujalo. Nikdy vlastně neumřu. Má duše nemůže být zmrazená, spálená, probodána, nic. Je nepatrná jako desetitisícina koncečku vlasu. To jsem tedy já.

Švihali jsme to po rovině za Jemništěm a Chotýšanami, které byly pod námi.

Potom následovala bohatá vegetariánská hostina, která mně děsně chutnala, protože jsem nic takového ještě před tím nikdy neokusil, a šel jsem si dvakrát přidat. Potřetí mi dali jen zbytek něčeho sladkého.

To byla určitě halva, podotkl Pěťa.

Ano, to byl bezvadnej originál, skvělejší a tutovej závěr celý my návštěvy, s plným břichem a mozkiem jsem se procházel večerníma torontskejma ulicema a zažíval to fyzický v žaludku a psychický v hlavě.

No a dál, netrpělivě mě pobízel Pěťa.

No pak jsem chodil do chrámu pravidelně každou neděli a v týdnu jsem studoval na torontský univerzitě. Filosofii, dějiny, jazyky, jógu a podobně. Takovej mišmaš. Nejvíc mě ale zaujala ta filosofie Bhagavad-gíty.

Jednou mně krišnáci řekli, abych přišel ve všední den, že se k nim dostaví jejich zakladatel Bhaktivédanta Swámí. Přijď se na něj podívat, řekli.

Přišel jsem. Spatřil jsem ho zpozzdáli, jak přechází s hůlčičkou z toho chrámu po chodníku do svého bytu přes ulici. Byl to zářící starší pán se širokými rty v indickém hábitu, který si při chůzi tůkal tou svou hůlkou a po pár minutách zmizel ve svém domku naproti. Dívky na něj z balkonu házely květiny, na krk mu věšely věnce a všichni, hoši i dívky, se na ulici před ním klaněli a klekali na kolena a dotýkali se jeho nohou a sypali před ním, jak šel, lístky květin.

Napsal jsem Prabhupádovi dopis. Napadlo mě, že bych mohl přeložit některý texty do češtiny a že by se s krišnáctvím mohli seznámit i mladíci a mladice v Československu. Prabhupáda mi k mému překvapení brzy odpověděl. Ať jdu s chutí do toho. Začal jsem překládat.

V dálce se před námi objevil Struhařov a ještě dál obrysy Benešova. Jako městečko na dlani, jedu tam k nádraží, řekl jsem Pěťovi. Jasně, řekl Pěťa, vyhodím tě u nádrů.

Pořídil jsem si psací stroj, anglicko-českej slovník a začal tukat překlad nejdřív Šrí Íšópanišady a pak Bhagavad-gíty. Při tom jsem samozřejmě nepřerušil chodit na tu vejšku a dělat normálně zkoušky a zápočty. Když přijel Prabhupáda do Toronta podruhé, aby otevřel nový chrám, v bejvalým evangelickém, vlastně anglikánským kostele, vítal ho dav chlapců a dívek v sárích a dhótích a s nimi

množství Indek a Indů, žijících v Kanadě, kteří se k hnutí připojili. Když vystoupil Prabhupáda z auta, vrhali se mu k nohám.

Ten je jemně odsunoval a pokračoval po schůdkách nahoru do chrámu. Sklonil se a poklekl před Božstvy Rádhrání, Krišny, Džagannátha, dotkl se svou holí svámího podlahy a velkou novou vyzdobenou chrámovou místností zaburácel a nesl se radostný zpěv a tanec, který trval hodiny a při němž si zantoval a mírně zatančil i ne už tak mladý Prabhupáda. Když tanec a zpěv zakončili, všichni se sesedli kolem Bhaktivédanty Prabhupády a začala přednáška. Prabhupáda mluvil pomalu a jeho angličtině jsem, i když jsem před pár lety anglicky neuměl, přece jen rozuměl. Měl silný indický přízvuk, po přednášce následovalo zasvěcování, předávání růženců, sliby a po něm jsem s jedním jeho služebníkem oddaným k němu přistoupil a ukázal jsem mu do češtiny přeloženou Šrí Íšópanišadu a prezentoval jsem mu ji. Výborně, řekl Prabhupáda a pozorně překlad prolistoval. Předajte to k vytištění a k distribuci, řekl svému služebníkovu a podotkl, že ve Švédsku a v Německu jsou překladatelská ústředí, kterým se to může poslat. Československo je komunistická země jako takové je třeba, aby se tam vědomí Krišny dostalo, řekl a text podal svému osobnímu sluhovi. Ten ho odnesl dozadu.

No a pak?

Pak to vyšlo ve Švédsku a propašovalo se to domů. Pak jsem začal s překladem Bhagavad-gíty, kterou dokončili čeští oddaní ve Švédsku, vydali ji a propašovali do Československa. Pak jsem Prabhupádu viděl ještě jednou ve Vrindávanu, krátce před jeho odchodem ze světa, při své cestě kolem světa autostopem. Oddaní ho tenkrát nesli na sedátku kolem chrámu a zpívali. Prabhupáda byl velice slabounký a působil velice drobně na tom sedátku. Kašlal a jeden oddaný, člen průvodu,

nesl kovový, tlustý kalich a sbíral do něj Prabhupádou vyplivované hleny. Bylo mi do pláče.

A to jsi viděl Prabhupádu naposled? zepřtal se smutně Pěťa.

Ano, uvědomil jsem si, že už ho nikdy živého nevidím. Najednou mi to došlo a z očí mi kapaly slzy. Prabhupáda se najednou, jak šel průvod kolem mě, na mě zadíval a viděl, jak mi kanou slzy bolesti. No, to je to tedy se mnou velice špatné, když tento muž, když mě vidí, pláče, pomyslel si asi Prabhupáda. Průvod ho nesl dál.

Pak jsem ještě na chvíli pronikl skrz hráz a stráž oddaných v dhótích, kteří dělali ochranku jeho obydlí, a když ho sundali, maličkého, ze sedátka, viděl jsem ho ještě na chvílinku mihnout se v jeho pokoji, jak jde ke své posteli a usedá na ni. Pak mě stráž oddaných slušně, ale rozhodně a bez debat vyhodila.

To bylo naposled a já jsem pokračoval v cestě kolem světa. Když jsem dojel do hlavního města Nepálu, do Káthmándú, zašel jsem do templu Haré Krišna a tam jsem se dozvěděl, a bylo to zrovna kolem slavnosti góvardánského kopce, že už A.C. Bhaktivédanta Swamí není mezi živými. Na jeho oslavu jsem spolu s ostatními členy chrámu snědl celý ten kopec góvardánské laskominy.

Dorazili jsme do Benešova a nádraží se před námi objevilo jako stará, zažloutlá, pohádková budova. Odepnul jsem pás, vystoupil, vzal jsem si žebadlo a Pěťovi jsem poděkoval.

Až přijedeš domů, řekl Pěťa na rozloučenou, hod' na papír to, co jsi mi teď vyprávěl. Dám to s tvým věnováním do Krišnova zpravodaje. Kdy mi to budeš schopnej poslat?

Pokrčil jsem rameny. Co nejdřív, řekl jsem. Uvidíme. Fakticky, co nejdřív, ať si čtenáři počtou.

Konec.

Oddaná služba je blažená

► Mohl by ses nám trochu představit, pro ty, co tě neznají?

Původně jsem z Frýdku-Místku. Mám jednoho o 5 let staršího bratra, se kterým jsme společně začali v devadesátém roce praktikovat vědomí Krišny díky několika drobným brožurkám, které jsme dostali od kamaráda, druhý den jsem náhodou koupil na ulici Vědecké poznání duše a vzápětí na to mi otec „náhodou“ koupil v knihkupectví Zlatého Avatár. Jako celá rodina jsme se začeti a na druhý den jsem radikálně prosadil, že budeme všichni vegetariáni. Rodiče, ovlivnění několika stránkami z těchto Prabhupádových knih, souhlasili. A trvá to až dodnes. Po gymnáziu jsem studoval na Technické univerzitě v Ostravě, obor lékařská elektrotechnika. Bhakti-jóga byla pro mě tak zajímavá, že od mých 17 let trochu zastínila moje koníčky jako hraní na kytaru, různé sporty a pobyt v přírodě, které ve mně moji rodiče léta podporovali.

► A kdy a jak jsi přišel nastalo mezi oddané?

Po celou dobu studií jsem byl podporován a inspirován oddanými, zvláště Ašvaharim prabhu, měl jsem možnost pomáhat s veřejnými programy, harinámy a Náma Hattou na Moravě a podobně. V jednu chvíli jsem chtěl přestat se školou a naplno se zaměstnat mezi oddanými. Oddaní mi však poskytli velmi zralé vedení a na škole jsem pokračoval, což ještě více prohloubilo víru rodičů, že se o mě nemusí jako o oddaného Křny bát. Velice rád vzpomínám na tyto údernické okamžiky začátků kázání na Moravě. Strašně mi to pomohlo od mých naivních sentimentů,

jimiž byl celý můj svět nasycen, Ašvahari prabhu nám svým striktním postojem velice pomohl od našich vřelých moravských sentimentů. A po promoci v r.1997 jsem nastalo přišel do chrámu v Praze. Tam jsem přišel již jako zasvěcený žák Bhaktivaibhavy Maháráje.

► Vloni v únoru ses přestěhoval k farmě do vesničky Postupice, co tě k tomu vedlo?

Jak bych to řekl – po 6 letech spokojeného manželství jsme přirozeně začali uvažovat o rodině. Zastránilo nás ale nelehké skloubení nastávajících rodinných požadavků a oddané služby, kterou jsme chtěli i nadále dělat blízko oddaných. Chvíli jsme nad tím tápali. A jako z nebe k nám padla příležitost bytu v Postupicích, což vyřešilo všechna naše očekávání.

► Co po roce, jak hodnotíte se ženou svoje rozhodnutí?

Jsem mile překvapeni, že jsme tak brzy našli zalíbení ve venkovském životě. Samozřejmě, jsou zde taky určité problémy a překážky, ale je to jiné než ve městě. Nádherná příroda, čerstvý vzduch a hlavně ty kravičky! Snadněji se nám zde vzpomíná na Krišnu. Když občas

jedeme do Prahy, tak si připadáme jak v jiném světě. Prostě, na farmě se nám moc líbí. Našli jsme spoustu zajímavé služby a společnost s ostatními grihasty, kteří již děti mají.

► Řekni nám něco o té zajímavé službě, kterou děláte.

Ve skutečnosti děláme podobné věci jako v Praze. Vzal jsem si na starost internetové stránky farmy (www.krisnuvdvur.cz), nový e-shop JAMUNA.cz, pomáháme občas s uctíváním Božstev, vařením, distribucí prasádam a v okolí farmy pořádáme veřejné programy. Jednou jsem vyrazil i sázet brambory. Snažíme se rozvinout myšlenku Spoku, neboli Společnosti oddaných a přátel Křnova dvora. A mimo jiné, čekáme rodinu.

► Můžeš nám v krátkosti přiblížit ten SPOK?

Chceme se více věnovat lidem, kteří mají zájem o vědomí Krišny, o dění na farmě atd. Za ta léta farma získala řadu sympatizantů a přátel Krišny, kteří nám fandí a chtějí i nadále být s námi v kontaktu. Zapojit se může každý. V rámci SPOKu chceme lidi více seznámit s bhakti-jógou, přiblížit jim společnost oddaných, seznámit je s různými projekty na farmě a dát jim tímto možnost vykonávat oddanou službu, bez ohledu na to, jestli žijí blízko farmy, či daleko. Pořádáme na farmě různé programy, festivaly, chtěli bychom taky více kurzů vaření... Zájemci mohou kdykoliv přijet, zůstat s námi několik dní a pomoci s nějakou praktickou službou. S těmi, kdo to mají trochu z ruky, jsme v pravidelném písemném kontaktu poštou nebo přes internet. Od ledna jsme uvedli do provozu speciální web stránky věnované SPOKu: spok.krisnuvdvur.cz. Členové SPOKu dávají pravidelně či nepravidelně finanční příspěvky na podporu a rozvoj Křnova dvora a ochranu krav. Část těchto příspěvků je věnována přímo pro uctívání Božstev. Na oplátku dostávají bonusové balíčky s dárky v podobě maháprasádam, CD, vonných tyčinek...

Tímto způsobem chceme farmu více zpřístupnit široké veřejnosti a díky podpoře od ostatních pak můžeme společně dělat velké věci...

► Jevíš se jako stále spokojený oddaný, jsi skutečně pořád tak vyrovnaný?

Oddaná služba je blažená. Často si říkám, že nesmím brát starosti materiálního světa moc vážně, a to mně pomáhá zachovávat klid i v těžších chvílích. Tajemství spokojenosti oddaného je také v tom být dobře umístěn a myslím si, že milostí mého duchovního učitele a Krišny se mi to daří. Dělán věci, které mě baví, do kterých se mohu opravdu s chutí ponořit, a doufám, že i ostatní oddaní jsou s tím alespoň trochu spokojeni. Hodně za to vděčím i své hodné a skromné ženě.

► Teď otázka na tělo: Na co rád a nerad vzpomínáš ve svém duchovním životě?

Život ve vědomí Krišny je pro mě jedno velké dobrodružství. Líbí se mi ta dynamika. Každý den je jiný, nějaká další výzva...Není moc čas unášet se vzpomínkami...Samozřejmě, těch pozitivních zážitků je hodně... Zrovna nedávno jsem na internetu zahlédl několik fotek z veřejného programu, který jsme dělali s Rámašrijou Prabhu a Rádhi-ka Rámanou Pr. v knihovně ve Žďáru nad Sázavou. Plánovali jsme menší program pro cca 20-30 lidí a ono jich najednou přišlo kolem 80. Bylo to příjemné překvapení. A navíc, hned po tomto programu jsme přejížděli na další program do čajovny v Havlíčkově Brodě, kde nás už čekala další stovka lidí. Bylo to velice intenzivní a blažené.

A na co vzpomínám nerad? Hmm... Nemůžu říct... Když se na to dívám trochu s odstupem, tak můžu říct, že i ty okamžiky, které byly „těžší“, měly svůj význam a posunuly mě zase o kousek dál.

► Chtěl bys něco vzkázat čtenářům Zpravodaje?

Držte se v Krišna vědomí, není nic lepšího!

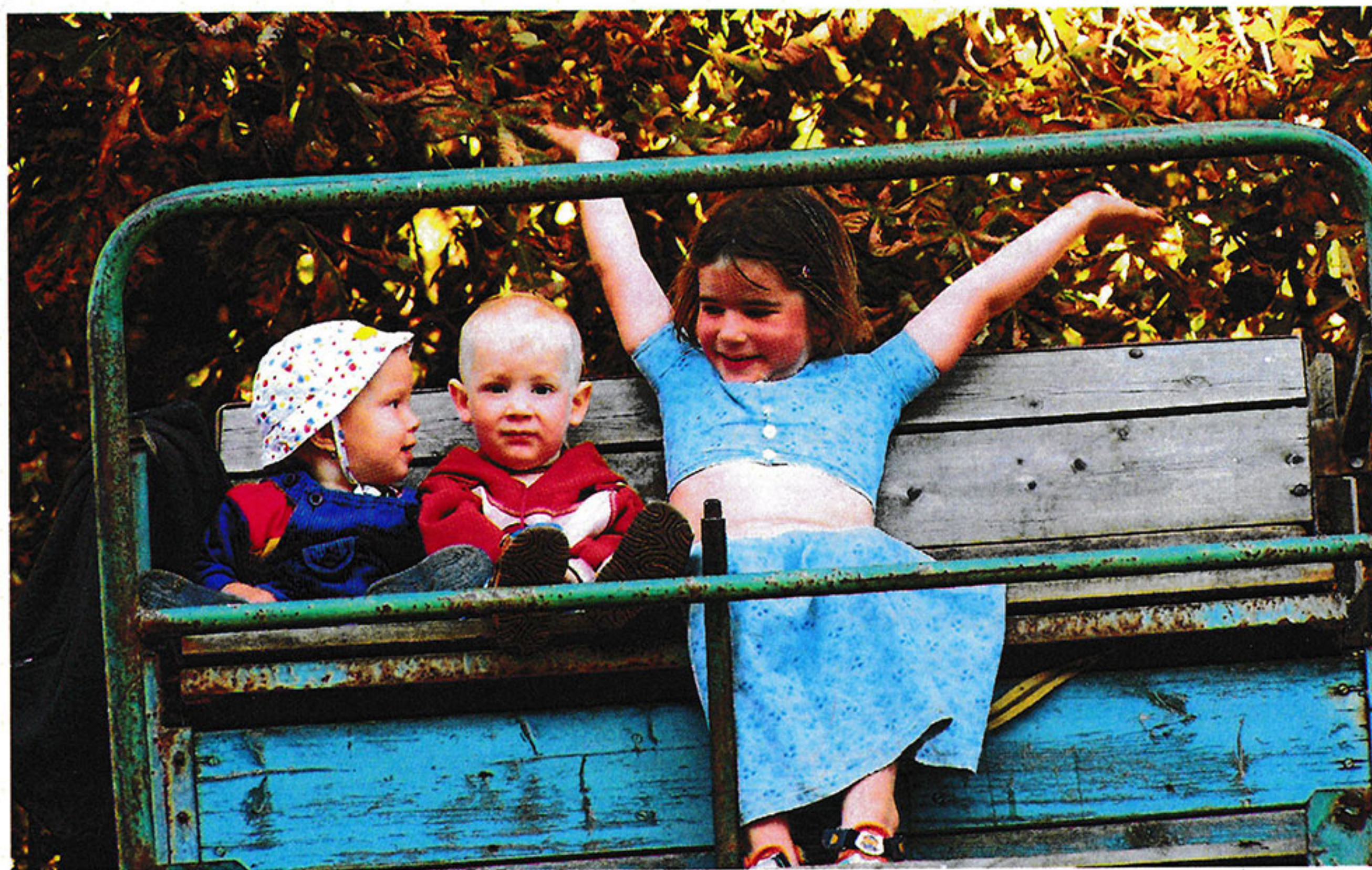
Drazí čtenáři, čtenářky a všichni ostatní.

Pokud má kdokoliv zájem podpořit nějaký Bohulibý projekt na farmě či farmu samotnou, ať už dobrou radou, rukou k dílu či finančně, může kontaktovat redakci zpravodaje nebo zaslat finanční příspěvek na bankovní konto farmy 189504578/0300. Předem děkujeme za jakoukoliv pomoc. Jakékoliv nápady, rady, ohlasy a realizace pošlete prosím na adresu Loka saranga dasa, Kršňův Dvůr, Městečko 1, 257 01 Postupice. Email redakce je loka108@centrum.cz, tel. 739 950 787 nejlépe SMS.

*Na vydání Zpravodaje
spolupracovali:
Loka saranga dasa,
Varnašram das,
Hana Polášková,
Monika Kohutová.
Všem velké díky
a těšíme se na ohlasy...*

*Zpívejte
Haré Krišna
Haré Krišna
Krišna Krišna
Haré Haré
Haré Ráma
Haré Ráma
Ráma Ráma
Haré Haré
a buďte v pohode*

Aktuality z Krišnova Dvora

- říjen-prosinec 2006 -

Myšlenka pro tento měsíc: „Zde v tomto světě existují tisíce novin a časopisů, které informují o otřepaných, stále se opakujících událostech tohoto omezeného místa. Proto bychom v zájmu podávání zpráv o neomezené duchovní sféře, o věčné, stále svěží Nejvyšší Osobnosti Božství, mohli vydávat noviny každou vteřinu, a co teprve říci o jejich vydávání každý den.“ - Šríla Bhaktisiddhánta Sarasvatí Thákura

Hare Krišna!

Srdečně vás zdravíme z Krišnova Dvora a přejeme vám v novém roce hodně Krišnovy milosti a spoustu duchovních zážitků.

Na úvod se chceme omluvit za malý „výpadek“ v zasílání balíčků. Hlavním důvodem bylo to, že jsme si na sebe vzali příliš mnoho úkolů a nedokázali jsme balíčky připravit a doručit. Opravdu se hodně omlouváme a děkujeme za pochopení.

Aktuality:

- Hlavní akcí měsíce října byla bezesporu **oslava Góvardhana Púdži, Gó-púdži, Gó-kridy**, která proběhla 22.-23. října. Festival uctívání kopce Góvardhana (Góvardhana-púdža), uctívání krav (Gó-púdža) a krmení, těšení krav (Gó-krida). Zatím největší a nejlepší Gó-púdža na Krišnově Dvoře!

- **Oslavy dne odchodu Šríly Prabhupády**

Ve čtvrtek 26. října oddaní na celém světě slavili výročí dne odchodu A.Č.Bhaktivédánty Svámího Prabhupády, zakladatele-áčárji Mezinárodní společnosti pro vědomí Krišny.

Na Krišnově Dvoře jsme u této příležitosti zorganizovali malý festival, který začal ranním chrámovým programem, dále pokračoval přednáškou ze Šrímad Bhágavatamu, ve které Varnašráma Prabhu zdůraznil důležitost a jedinečné postavení Šríly Prabhupády, jakožto zplnomocněného zakladatele-áčárji, který přišel do tohoto světa, aby rozšířil filozofii vědomí Krišny po celém světě a který přeložil nejdůležitější duchovní sánskrtské texty do angličtiny - Bhagavad-gítu, Šrímad Bhágavatam a další. Tyto knihy Šríly Prabhupády se stanou zákoníky pro lidstvo na dalších deset tisíc let.

V další části programu proběhlo Prabhupáda-kathá, čtení vzpomínek na Šrílu Prabhupádu od jeho prvních žáků a čtení z knihy Prabhupáda - život čistého oddaného.

Na žádost Yadubáry Prabhu, ředitele filmové společnosti ISKCON Cinema, jsme promítali první DVD z nové série "Následování Šríly Prabhupády (Following Srila Prabhupada)", které vydalo ISKCON Cinema u příležitosti těchto oslav. ISKCON Cinema požádalo všechny oddané, aby ve všech střediscích a chrámech na světě v den odchodu Šríly Prabhupády uspořádali videoprojekci tohoto jedinečného DVD. Na Krišnově Dvoře jsme se připojili k této celosvětové premiéře pro potěšení Šríly Prabhupády a DVD jsme také promítali.

Po videoprojekci následoval abhišek (obřadné koupání) múrti Šríly Prabhupády, dále následovalo pušpandžalí (obětování květin) a festival vyvrcholil transcendentální hostinou pro potěšení Šríly Prabhupády. Šríla Prabhupáda kí džaj!

V průběhu října jsme měli na Krišnově Dvoře také několik zajímavých exkurzí.

- **Studenti pro venkov na Krišnově Dvoře**

V sobotu 21. října jsme na Krišnově Dvoře zajišťovali exkurzi pro skupinu šestnácti mladých zahraničních studentů, účastníků 2. Mezinárodního setkání Studenti pro venkov, které se konalo pod záštitou hejtmana Středočeského kraje Ing. Petra Bendla ve Vlašimi ve dnech 18. – 21. 10. 2006.

V rámci exkurze na Krišnově Dvoře proběhla prohlídka farmy s anglickým výkladem, videoprojekce s tématem "Ochrana krav", krátké představení filozofie vědomí Krišny a vegetariánský oběd. Studenti měli také spoustu zajímavých otázek týkající se našeho praktického denního života, filozofie, hospodaření na farmě apod. Pro většinu studentů to byl první bližší kontakt s oddanými Krišny.

A jak se exkurze líbila?

"Děkujeme ještě jednou za milou prohlídku a velmi chutný oběd, všichni byli nadšeni a já sama věřím, že si najdu čas přijet se někdy naučit, jak takové dobroty vařit. Děkuji za spolupráci. S úctou, Alena Sanders, občanské sdružení Podblanickem."

• Exkurze ze Základní školy v Postupicích

V pondělí 23. října, v den oslav Góvardhan Púdži a Go Púdži, zavítala na Krišnuv Dvůr za doprovodu dvou paní vychovatelek skupinka třiceti malých dětí ze základní školy v Postupicích. Byli jsme velice potěšeni, že si pro exkurzi vybrali zrovna tento slavnostní festivalový den. Děti si takto mohly prohlédnout nazdobené krávy, kopec Góvardhan, ochutnat sladké kuličky z kondenzovaného mléka (barfi) a alespoň na krátkou chvíli se zúčastnit kulturního programu v chrámové místnosti.

Na žádost paní učitelky jsme dětem vyprávěli o našem denním životě na farmě, o zvířatech, o principu nezabíjení a ochrany zvířat atd. Velice nás překvapila otázka malé holčičky, která se po vyslechnutí krátkého povídání zeptala: "A co jsou to vlastně ta jatka?". Dětem se exkurze na farmě moc líbila, zvláště naši dva koníci Ádi-líla a Tilak. Většina přislíbila, že na farmu určitě přijdou znova a přivedou své rodiče.

Doufáme, že se nám se Základní školou v Postupicích podaří udržet hezké vztahy a že se tyto školní exkurze budou moci uskutečnit častěji. Děkujeme paní ředitelce Ottlové a paní zástupkyni Hanzalové za vstřícnost při jednání s naší farmou.

- Po delší době jsme uspořádali **harinám v Benešově** (říjen)
- V listopadu probíhaly na farmě velké přípravy na prosincový **vánoční Prabhupádův Maraton**, během kterého se nám podařilo rozdistribuat velké množství Krišnodvorských sušenek a čidvy. Také se nám podařilo rozdat přes 100 ks Prabhupádových knih! Jako novinku jsme pro zájemce nabízeli Krišnodvorské cukroví.
- V úterý 5. prosince jsme v Praze, spolu s oddanými z pražského chrámu, **demonstrovali** proti perzekuci oddaných v Kazachstánu!
- Ve středu 6. prosince jsme uspořádali malý program v čajovně ve Vlašimi.
- V sobotu 9. prosince jsme měli možnost nabízet naše produkty na **vánočním jarmarku ve Vlašimi**. Organizátoři jarmarku chtěli široké veřejnosti prezentovat hlavně domácí výrobky a rukodělné práce a z jídel pouze čistě vegetariánské produkty.
- Uvedli jsme do provozu nové internetové stránky věnované SPOKu: spok.krisnuvdvur.cz

Vyhodnocení ankety:

Děkujeme všem, kdo jste nám zaslali odpověď na naši anketní otázku.

Otázka zněla: Kdybyste měli dostatek financí, jakou **jednu** věc byste udělali, aby se vědomí Krišny rozšířilo po celém světě?

Vaše odpovědi:

Kazde vedomi, kazda myslenka je energie (viz. Einstein) ... vedci jiz dlouho badaji nad tim jak mentalni energie propojit s beznym elektronickym systemem (pc a podobne), se systemy predavani informaci beznemu cloveku - kazdemu na teto planete. Mym snem by bylo venovat se vyzkumu, jak dat moznost projevit se osvícenemu vedomi v "mediich". Nebo-li financovat vynalezeni takovychto pristroju. Nadnesene se da rici, ze mam touhu nechat promluvit Boha, a radit nam takovym zpusobem, jaky je blizky dnesnimu modernimu svetu a lidem.
Paja

Hare Krsna

Uctivě se klaním všem oddaným vaišnavům a posílám své pozdravy na Krsnovu farmu
Kdybych získal nějaké větší množství finančních prostředků, držel bych se pokynů Šrily Prabhupady. Padesát procent bych použil ve službě Krsnovi (rozdal oddaným, podpořil střediska atd.) dvacet pět procent rozdala rodině a zbytek schoval pro nečekané účely. Ale kdyby Krsna dovolil! nebo by to bylo jeho přání, splnil bych si svůj interní sen. Oslovil bych některého z kvalitních světových režisérů! Nejprve bych vyprodukoval Mahabharatu v animované (3D) podobě, díl po dílu. A po té bych natočil celý hraný velkofilm Mahabharata. A samozřejmě bych se věnoval výstavbě chrámu v České republice a jiných zemích.
S pozdravem Olsson
Hare Krsna

Hare Krišna,

sice nemám moc rád otázky typu kdyby, ale budiž. V případě, že bych získal větší množství finančních prostředků a rozhodl se, že část použiji na službu Krišnovi, tak bych požádal autority v českém Iskconu, aby zpracovali nějaký projekt (např. další farma nebo restaurace), jak by se dali peníze investovat. No a po předložení takového návrhu bych se následně rozhodl zda budu investovat a v jaké míře. Jak jsem napsal, tak osobně bych preferoval nějakou další zemědělskou farmu např. v Karlovarském kraji.
O.K. to by stačilo - s "fantasy" příběhy by se to nemělo přehánět :-)
Váš služebník Tom

Kdybych měl dostatek financí nechal bych vybudovat velikou sochu Caturbhují ze zlata, ozdobenou drahými kameny. Byla by to největší socha svého druhu na této planetě.

Martin

Hare Krišna

Myslíme si že nejdůležitější je vlastní příklad a činy peníze hrají až druhořadou roli
příklad : Prabhupáda měl v kapse 1 dolar když přijížděl do ameriky a podařilo se mu rozšířit vědomí Krišny po celém světě.
Mějte se moc pěkně
Lukáš a Gábina

Připravujeme:

- ❖ **čtvrtek 25. ledna – oslavy příchodu Šrí Advaity Áčárji (půst dopoledne).** Na farmě proběhne dopoledne pásmo čtení, bhadžanů, promítání...
- ❖ **neděle 28. ledna od 14h – nedělní program na farmě věnovaný Šrí Advaita Áčárjovi - přednáška, bhadžany, videoprojekce, hostina**
- ❖ **pondělí 29. ledna – Šrí Varahadéva – příchod (půst dopoledne) – ranní přednáška ze Šrímad Bhágavatamu bude věnována naslouchání o transcendentálních činnostech Pána Krišny, který se zjevil v této inkarnaci kance.**
- ❖ **úterý 30. ledna – Šrí Nitjánanda Trajódaší – Den zjevení Pána Nitjánandy.** – celodenní festival na Krišnově Dvoře
- ❖ **neděle 4. února od 14h – nedělní program na farmě věnovaný Pánu Nitjánandovi - přednáška, bhadžany, videoprojekce, hostina**

- ❖ **středa 7. února – Šrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī – příchod (půst dopoledne)** - ranní přednáška ze Šrīmad Bhāgavatamu bude věnována naslouchání o životě a činnostech Šrīly Bhaktisiddhānta Sarasvatīho (duchovní učitel Šrīly Prabhupādy).
- ❖ **sobota 3. března – Gaura Pūrnimā – Den zjevení Šrī Čaitanji Mahāprabhua (půst do východu měsíce)** – celodenní festival na Krišnově Dvoře (o programu budeme ještě informovat).

Bližší informace o programech a festivalech vám rádi poskytneme na telefonních číslech naší redakce.

Kontakt na redakci SPOKu:

SPOK – Farma Krišnuv Dvůr
 Ing. Pavel Vojkovský (Priya-kīrti dās)
 Školní 150
 257 01 Postupice

mob.: 603 700 512, e-mail: pkd@krisnuvdvur.cz, Skype: Priya-kirti das

Na setkání s vámi se těší všichni oddaní z Krišnova Dvora. Zároveň se také těšíme na vaše dopisy, dotazy, připomínky, návrhy atd.

Hodně nadšení do služby Krišnovi a do zpívání Hare Krišna vám za všechny oddané z farmy přeji

Vaši služebníci
 Priya-kīrti dās & Lílā Šakti devī dāsī.
www.krisnuvdvur.cz

Aktuality ze světa:

Perzekuce oddaných Krišny v Kazachstánu pokračuje

Oddaní Krišny v Kazachstánu jsou šokováni

22. listopad 2006

24 hodin poté, co 200 členů přepadového policejního oddílu vpadlo do jejich venkovské osady, se oddaní probírají ruinami svých domovů a snaží se zachránit své oblečení a věci denní potřeby. Policisté jednotky OMON vyházelí vlastníctví členů duchovní komunity do bláta a sněhu a nábytek naložili na korby nákladních aut. Oficiální představitelé prohlásili, že veškeré vybavení domácností má být zničeno. Mnoho oddaných zůstalo bez dostatečného oblečení. Vládní zástupci přerušili dodávku elektrického proudu do celé oblasti, takže tam není možnost svítit ani používat elektrické vytápění.

Když se členové komunity pokoušeli spojit s Amanbekem Mukašovem, předsedou vládního výboru pověřeného jednáním s oddanými Krišny, vztekle zakřičel do telefonu, že je na dovolené a nic mu do toho není. Dva představitelé Státní rady pro náboženské otázky zdvořile doporučili obrátit se se stížností telefonicky na správní radu kraje Karasai. Jeden z členů krišnovské komunity se nedávno setkal s představitelkou kazachské vlády, který prosil, aby nebyl jmenován. Jasně řekl, že spor s oddanými Krišny vyprovokovala vláda za účelem zabavení výnosné investice, kterou oddaní v Kazachstánu učinili.

Vykonání vládního nařízení proběhlo v rozporu s kazachskými zákony, neboť demolice byla oznámena pouhých 24 hodin před svým uskutečněním. Zákon byl narušen také tím, že obyvatelé byli vyhnáni ze svých domovů do mrazivé zimy. Britský ministerský předseda Tony Blair toto téma nandnesl při svém včerejším setkání s kazachským prezidentem Nursultanem Nazarabjevem v Londýně. Různí informovaní jedinci v Kazachstánu tvrdí, že prezidentův bratr je organizátorem celé iniciativy, zaměřené na zničení duchovní komunity a odcizení jejího majetku.

- **MP3 CD Mellows of Krišnův Dvůr** (Nálady Krišnova Dvora) je kolekce velice hezkých tradičních bhadžanů a Hare Krišna mahámantry, které se zpívají denně na farmě Krišnův Dvůr. Na tomto MP3 CD najdete také další velice hezké tradiční vaišnavské bhadžany a kirtany. Cena: 120 Kč

- **CD Majápurské rágy** - Nádherné rágy z posvátného místa Šrídhám Majápur, Západní Bengálsko. Cena: 150 Kč

- **CD Posvátná kráva** - Na tomto CD najdete spoustu fotografií kraviček z naší farmy a také z Indie a dále fotografie posvátného kopce Góvardhan. Fotografie jsou seskupeny do multimediálního slide show, které bylo promítáno na naší farmě u příležitosti festivalu Góvardhana Púdža & Go Púdža 2006. Velice příjemná hudba hrající v pozadí (HH Lokanáth Svámí). Možné přehrát pouze v počítači. Cena: 250 Kč

- **Sánskrtsko-anglický slovník na CD** - Elektronická podoba úplného slovníku, který vypracoval Sir M. Monier-Williams, vydaného v r. 1899 v Oxfordu. Program vám pomůže rychle vyhledat a zobrazit danou stránku ve slovníku. Požadavky na systém: program funguje pod jakoukoliv současně dostupnou verzí Microsoft Windows. Verze pro Mac není dostupná, omlouváme se. Pokud si budete chtít nakopírovat program a příslušné soubory slovníku na váš hardisk, budete k tomu potřebovat cca 421 MB volného prostoru. Cena: 200 Kč

- **CD Venu Gopál** - Tradiční vaišnavské bhadžany. Venu Gopál je hudební skupina oddaných z ČR, která vystupuje při indických festivalech, které pořádá hnutí Hare Krišna v České republice. Cena: 150 Kč

- **DVD Následování Šríly Prabhupády č. 1** - Jedná se o historické video záběry se Šrílou Prabhupádou, které byly nově časově seřazené a digitálně upravené s 50% zlepšením kvality obrazu! DVD č.1 začíná rokem 1965, kdy byly natočeny první filmové záběry se Šrílou Prabhupádou v New Yorku, v Ánanda Ášramu Dr. Mišry a končí v červenci 1970 londýnskou Rathajátrou.

Na DVD si můžete v menu vybrat jednu ze tří audio stop. První zvuková stopa (Track 1) obsahuje hudební nahrávky Šríly Prabhupády (bhadžany a kirtany) a živý zvuk k jednotlivým záběrům. Druhá audio stopa (Track 2) obsahuje přednášky Šríly Prabhupády (anglicky) a na třetí audio stopě (Track 3) jsou nahrány vzpomínky žáků a prvních obdivovatelů Šríly Prabhupády, kteří byli v té době přítomni a kteří nám ve svých vzpomínkách vyjevují důvěrné detaily ze života Šríly Prabhupády (anglicky).

Přiveďte Šrílu Prabhupádu do svých domovů. Zakoupení a sledování tohoto DVD vám pomůže udělat pokrok ve vědomí Krišny a navíc - šířením slávy Šríly Prabhupády potěšíte Pána Krišnu. Cena: 690 Kč

- **CD Skrytá historie lidstva** - Kniha v elektronické podobě na CD, autor: M. Cremo, Richard L. Thompson. Jak staré je lidstvo? Potká Darwinovu evoluční teorii stejný osud jako Newtonovu fyziku? Existoval na této planetě předchůdce člověka o mnoho milionů let dříve, než se domnívá většina vědců? Na tyto a mnoho dalších otázek se snaží ve světle nejruznějších důkazů odpovědět Michael A. Cremo a spoluautor knihy Dr. Richard L. Thompson. Jejich nezvyklé teorie vyvolaly řadu diskusí v odborných vědeckých kruzích a velmi rychle se staly undergroundovou klasikou nejenom alternativních vědců, ale i mezi zvědavými hledači v hlavním proudu vysokoškolské inteligence. Při objednání dostanete jako bonus zdarma MP3 CD ROM Skrytá historie lidstva s přednáškami a fotografiemi z návštěvy M. Crema v ČR. Cena: 250 Kč

- **DVD Ramayana - Legenda o princí Rámovi** - Nádherný animovaný film z produkce japonského režiséra Yugo Sako. Cena za nejlepší animovaný film roku na mezinárodním festivalu v kalifornské Santa Claritě v roce 2000. zvuk: český, Dolby Digital 5.1, délka filmu : 86 min. Cena: 290 Kč

Objednávat můžete telefonicky na čísle: 603 700 512 nebo e-mailem: objednavky@jamuna.cz a nebo přímo z našeho e-shopu www.jamuna.cz

Zboží zasíláme poštou nebo po domluvě si je možné ho vyzvedávat na Krišnově Dvoře nebo v našem skladu v Postupicích nebo v Góvindě na Palmovce (Praha 8).

Pokud byste měli zájem o náš kompletní nabídkový list, dejte nám vědět a my vám ho rádi zašleme.

Každou svou objednávkou podpoříte rozvoj Krišnova Dvora. Děkujeme a těšíme se na vaše objednávky!

Dnes proběhnou v Londýně demonstrace poblíž londýnské burzy, kde se Nazarabjev chystá zahájit obchodní jednání.

Více informací a fotografie na bonusovém CD.

Šrípad Bhakti Svarúp Damódar Maharádž náhle opustil tento svět

S hlubokým smutkem vám oznamujeme odchod Šrípad Bhakti Svarúpy Damódary Maharádže následkem těžké srdeční zástavy. Opustil nás v pondělí 2. října přibližně ve 00:15 v Kalkatě, rodišti Šríly Prabhupády.

Spolu se členy a služebníky z GBC (Řídící komise) Mezinárodní společnosti pro vědomí Krišny, vyjadřujeme nesmírně bolestnou ztrátu způsobenou odchodem našeho drahého duchovního bratra a druha v GBC Šrí Šrímad Bhakti Svarúpy Damódara Maharádže, milovaného žáka Jeho Božské Milosti A. Č. Bhaktivédanty Svámího Prabhupády, zakladatele-áčárji ISKCONu.

Šríla Prabhupáda věnoval Šrípad Maharádžovi zvláštní pozornost až do svých posledních dnů ve Vrindávanu v listopadu 1977. Občas o Šrípad Maharádžovi s láskou hovořil jako o "našem doktorovi Svarúpovi Damódarovi" a "našem vědci Svarúpovi Damódarovi", a dlouhé hodiny se Šrípad Maharádžem rozmlouval.

Šrí Šrímad Bhakti Svarúpa Maharádž zasvětil svůj život naplnění pokynu Šríly Prabhupády šířit vědomí Krišny po celém světě, zvláště prostřednictvím Bhaktivédantova institutu. Maharádž neúnavně pracoval na vydávání literatury, rozvíjení vztahů s předními vědci a organizování propracovaných konferencí, které vědeckou komunitu svedly dohromady k naslouchání poselství vědomí Krišny v jazyce, který mohla chápat. Vedle toho zároveň zaváděl vědomí Krišny v jeho rodném státě Manipuru. V celé této oblasti šířil slávu Šrí Čaitanji Maháprabhua a Šríly Prabhupády. Byl vždy vlídnou, pokornou duší, která neúnavně pracovala ve službě Šríly Prabhupády. I v jeho pokročilém věku cestoval po celé zeměkouli a účastnil se kongresů, setkával se s čelními vědci, kázal v ISKCONských cetrech a na programech. V tomto čase jejich nesmírného zármutku se zavazujeme ke službě jeho žákům a následovníkům, kteří jsou rozhodnuti pokračovat v této velké službě misi Šríly Prabhupády.

Podespán (jménem orgánu GBC),
AC Bhaktivaibhava Swami
Předseda GBC 2006-2007

(c) převzato z www.dandavats.com, překlad z angličtiny: bh. Ondra Hládek
fotografie na bonusovém CD

Novinky z e-shopu Jamuna (www.jamuna.cz):

- **Sladký polibek** – nejlepší a ústní voda na českém trhu vyrobená z rostlinky Stévie medové. Prášek rozpustný ve vodě, který se dá použít zároveň jako výborné čisté přírodní sladidlo. Nemusíte už sladit rafinovaným bílým cukrem. Doporučujeme!
Cena: 145 Kč
- **Mýdlové ořechy** – čisté ekologický způsob praní prádla. Možno použít jak pro ruční praní, tak i pro praní v automatické práčce. Několik dalších způsobů použití v domácnosti a na zahradě. Praní s mýdlovými ořechy vám ušetří peníze. Chovejme se šetrně k Matce přírodě. Cena/kg: 350 Kč (1kg mýdlových ořechů vám vystačí při běžném praní na jeden rok). Vyzkoušeli jsme to a můžeme jen doporučit.
- **Himálajské ajurvédské a čaje** – vhodné také při různých zdravotních potížích.
Cena: 79 Kč
- **Prasadam a Maháprasadam** – rozšířili jsme nabídku o další druhy: Krišnodvorské barfi, Láddu, simply, kešu oříšky, dvoubarevné barfi, karobové vločkové kuličky... Cena: 50-70 Kč/ balíček